

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

De iisdem ad annum MCC. 12

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

*De Prænestinis Episcopis Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalibus ad an-
num MCC.*

C A P V T X I I .

EXCEPIT Milonem Berardus Beneuentanus à paschale Secundo Episcopatu prænestino præfectus, quem Romæ demortuum, (vt Vghellus notat) anno MCVII. Alphanus Archiepiscopus Salernitanus hoc Epitaphio illustrauit, certè reperitur illud in eiusdem Alphani Codice.

*Berardus Nomen, Beneuentus Patria, sedes
Prænestæ, celebris laus mihi Roma fuit:
Hostes Ecclesiæ contriui, cuncta relinquens
Iui Hierusalem soluere crimen ibi;
Iamque dies mensis retinebat quinque December
Cam rediens illinc mortuus hospitor hic.*

Hinc facillè est colligere Beneuenti natum, Episcopum prænestinum Romæ cum laude floruisse, Hierosolymas profectum, siue pœnitentiæ causa, siue (vti conijcit Vghellus) Legatum in Orientem ad Ebremarum è patriarchatu Hierosolymitano, cui incubabat intrusus, deturbandum, præclare munus obiisse, cumque inde reuerteretur, in Casinate Cœnobio defunctum die v. Decembris, sepultumque iacere, nam Codex ille Alphani Casini seruat, vt à doctissimo Luca Holstenio, qui Epitaphium

phium mihi transmisit, accepi. Huius Berardi mentionem fieri ab Urbano Secundo in privilegio, quod Cluniacensibus est indultum, & in Epistola Gibellini, seu Iubilini Arelatensis Archiepiscopi apud Cardinalem Baronium Vghellus asserit. Berardo subrogatus est Chunradus in Episcopatu Prænestino, atq; in Cardinalatu à Paschale II., quem anno MCVI. comitatus fuerat hic Chunradus ad Concilium Vastallense, seu Guardastellense, cui vnà cum alijs Cardinalibus interfuisse, ac subscripsisse legitur, & in quo de Schismaticis Episcopis, & Clericis in vnionem assumendis cogitatum fuit, vt auctores sunt Nicolaus Cardinalis de Aragonia, Panuinius, & Ciaconius è Bullis Lateranensibus. Chunrado suffecit Cononem, idem Paschalis Germanum Treceburgensem, seu Trunciberenger prius Eremitam in Heluetica Solitudine, & postea Canonicum Regularem, & vnum è fundatoribus Congregationis Aroasiæ in Atrebatense Diocese sub Regula Sancti Augustini non procul à Bapalma anno MXCVII. cuius Præpositus primus Hildemarum fuit ab isto Conone constitutus, quæquæ matrix fuit XXVI. seu XXVIII. Abbatiarum, seu Monasteriorum, & Sancti Nicolai vocabatur. Hunc ergo Cononem, seu Cunonem ob vitæ sanctimoniam, atque singularem pietatem Paschalis Summus Pontifex in Gallijs agentem prouexit ad Cardinalatum, & Ecclesiæ Prænestinæ gubernaculo admouit, mox ille Legatione Sedis Apostolicæ fungens in Oriente Henrici Quarti, seu Quinti sacrilegio audito, cum inuestituras Episcopatum, atq; Abbatiarum vsurparet Henricus, inque ipsum Paschalem manus violentas iniecisset, conuocata Hierosolymis Synodo Henricum excommunicauit anno MCXI. & confestim aduolans in Occidentem, eo-

D d dem-

Ciacon. qui emendandus

Baron. e Rob. de monte seu S geb. appéd.

Miræus de Capit. Viud. & Orig. Aug. c. 10. & 43. Cl. Robert. in Gall. Christ.

Gazæ in hist. Belg.

Lœnius.

Pennot. l. 2. de Canon. Regul. ca 62. & l. 3. c. 53.

in Chron. ad
ann. 1116. &
1119.

Mirvus in
Falt. Belgic.

Suger. de vit.
Lu. I. Craffi.

Coriol. in
Summ. Conc.

in Gall. Puf.

Martyr. Gall.
ad die xv. Au-
gust.

ep. 267. 268.
275. & 277.

Card. Baron.

Nico. monac.
in vit. S. Go-
defredi Epif.
Amb. l. 3. c. 9.

ad ep. Iuon.
236. & 266.

demque Legationis munere circumquaque Prouin-
cias lustrans, collectis in Græcia, Hungaria, Saxo-
nia, Lotharingia, & Francia Synodis, vbique sen-
tentiam excommunicationis, quam dictauerat in
Henricum, repetiuit, vt ex Actis Concilij Latera-
nensis Cardinalis Baronius probat: Abbas Vespergen-
sis Concilij v. confirmasse illam sententiam tradit
Cunonem. Habuit equidem Cuno Legatus anno
MXXIV. Concilium Bellouaci in Gallijs, seu genera-
lem Conuentum Ecclesiæ Gallicanæ die VIII. Idus
Decembris cum Radulpho Remense Archiepisco-
po (errat Robertus Manassem Remis tunc sedisse,
narrans) in eoquæ Godefridum Ambianensem Epi-
scopum, qui se in Cœnobio Cartusiensi recluserat
abdicata dignitatē, redire iussit ad Episcopatum, &
in Henricum Anathema inclamauit, licentiam quo-
quæ dedit Lamberto Episcopo Tornacensi eleuandi
Corpus Sancti Arnulphi Sueffionensis Episcopi in
Monasterio Sancti Petri Aldenburgi in Flandria fun-
datoris, & quiescentis. Ad hunc Cunonem ex-
stant IV. Iuonis Carnotensis Epistolæ datæ eo tem-
pore, quibus se infirmitate corporis grauatum, quod
ad eum non adeat, excusat. Idem Cuno in Quadra-
gesima proxima anno MXXV. & in Dominica Læta-
re Hierusalem v. Kalend. Aprilis Remis Concilium
celebrauit, & Henricum iterum damnauit, apud
Sueffionas quoque Synodum collegit, & Catalaunis
IV. Id. Iulij excommunicationem Henrici sanciens,
vt è rebus gestis Sancti Godefredi superscripti, quem
reuocauit ad Sedem suam, liquet; & è veteri libro,
quem laudat Iurretus, ex eo verò næuos libens exi-
mo; nam vbi legitur. *Item Cono era II. proximum
Pascha Regem Henricum Colonia in Templo Sancti Ge-
reonis damnauit, Catalaunis Cono IV. habito Concilio*

pre-

prædictum Regem damnauit IV. Idus Concilij, ita emendans restituo. Theodericus feria II. proxima Pascha Regem Henricum damnauit Colonia in Templo Sancti Gereonis. Catalaunis IV. habito Concilio Cono prædictum Regem damnauit IV. Idus Iulij. Theoderici certè Cardinalis, & Legati meminit Ciacinius, eumque anno MCXVI. Coloniae promulgasse Anathema in Henricum testatur, & in Hungaria, Germania, Saxonia, Coloniaeque Legationem obiisse & Coriolanus affirmat, Frizonius Iu retum sequutus tria enumerat Concilia ductu Cononis congregata in XII. & XV. annis sæculi XII. & Manassem Archiepiscopum Remensem vixisse putat Bellouacensis, & Catalaunensis Synodorum æuo. Cunonem non facilem flecti, suspensionis nota implicuisse omnes Episcopos, & Abbates Normanniæ, quòd tertio vocati ad Concilia sua non venerant, refert VVilhelmus Malmesburiensis. Scripsit ad Cunonem Gotfridus Vindocinensis, & Episcopum vitæ laudabilis vocitat. Reuersus est Cuno in Italiam, & sicut ibi anno MCIX. paschale secundo iubente, atque curante Consecrauit mense Februarij Sacellum domesticum arcis sublacensis à Ioanne Quinto extructum, ita prænesten adueniens anno MCXVI. in Ecclesia sua XVIII. Kalend. Februarij Indictione X. altare, atque Cryptam sancti Agapiti Martyris Dedicauit, recondiditque Reliquias sanctorum Martyrum Miliani, & Nymphæ, non (vt legit Vghellus) Miliani Episcopi Nepefinæ, Epigraphen huius Dedicacionis indicem inserui libro superiori, cum alia, quæ paschalis secundi pietatem refert in Ecclesia superiore Dedicanda, cui adiungit Vghellus Petrum Episcopum Anagninum, & sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconos Cardinales. Curam quoque gessisse

D d Tu.

in indice
Concil

lib. de Gestis
Pont. Angl.

Iuret. ad ep.
28.
luon.

Chron. Sub-
lac. m. f.

lib. i. c. 12.

in Archivio
Cryptæ Fer-
ratae.

Alb. Crantz.
lib. 5. Saxon.
c. 38.

Sigon. lib. 1. c.
de Reg. Ital.

Tusculani Episcopatus ipsum Episcopum Prænesti-
num constat, & Nilum Abbatem Monasterij de Cry-
pta Ferrata Benedixisse potestate à papa sibi tradita,
è Bulla Eugenij Tertij relata à Gregorio Nono in
diplomate dato Laterani Non. Februarij. Illo anno
MCCXVI. Romæ in Basilica Lateranense Generalis
Synodus celebrata est, ad quam diuersarum Prouin-
ciarum Episcopi, & Principes confluxerunt. In ea
pridie Nonas Martias inchoata præstat audire Cono-
nem VI. die loquentem. *Domine pater* (inquit Co-
no ad paschalem summum Pontificem) *Domine pa-
ter, si verè Tuus fui Legatus, omnibus his audientibus
Legationem meam verbo Tuo confirma; cui Pontifex,
verè Legatus ex Latere nostro fuisti, & quidquid Tu,
ceterique fratres nostri Cardinales Episcopi Legati Dei,
& Apostolorum Petri, & Pauli, huius Sedis, & nostra
auctoritate fecerunt, confirmauerunt, probauerunt.
Ego quoque probo, & confirmo, quidquid damnaue-
runt, condemno.* Tum prænestinus (Cono scilicet)
*Atqui (ait) cum Legatus Hierosolymis agens audissem
Regem Henricum post Sacramenta, obsidos, & oscula
Pontificem in ipso Beati Petri Templo cepisse, indignè-
que tractasse, Cardinales exuisse, vexasse, nobiles Ro-
manos partim occidisse, partim captiuos fecisse, stra-
gemque populi ingentem edidisse, cum hac (inquam)
flagitia, & scelera cognouissem, Ecclesia Hierosolymita-
na consilio execrationem in Regem Henricum intendi,
eamque post in Græcia, Hungaria, Saxonia, Lotharin-
gia, Francia Concilij consilio harum Ecclesiarum con-
firmari. Quamobrem oro vos (Patres Amplissimi) ut
quemadmodum Legationem meam Dominus Pontifex
confirmauit, sic & vos consentientibus suffragijs com-
probetis. Ita cum eadem Archiepiscopus Viennensis
Legatis, litterisque missis postularet, in eam senten-
tiam*

tiam à pluribus, & melioribus sine vlla dubitatione discessum est. Anno MCXVII. Paschalis Papa Dedicata Ecclesia superiore Præneste die XVI. Decembris Indictione XI. inde abiens post Epiphaniam ap- pulit Romam, cumque in lethalem morbum inci- disse, sacramentis munitus è vita migravit, & XI. Kalendas Februarij ad Basilicam Lateranensem se- pultus est. Paschali Gelasius secundus subrogatus ad continendos in fide sedis Apostolicæ Germanos Cononem prænestinum Episcopum ad eos Legat, at ille teste Abbate Vrspergense anno MCXIX. adhuc Legatione Gelasij fungens synodum Colonia cum Teutonicis habuit, vbi excommunicationem Impe- ratoris omnimodis propalauit; Intererat huic Sy- nodo Northbertus postea præmonstratensis Ordi- nis institutor, alteram quoque synodum in Frizlar, seu Fridlar (Vghellus vocat Fritistarium, alij Frite- slarium) idem Cono eadem pro causa indixit, qua eandem quam prius excommunicationem confir- mauit. Denique Gelasius secundus moribundus Cluniaci cum decumberet an. supra scripto MCXIX. palestrinum (ita vocabant corruptè iam illo auro prænestinum) acciri iussit Episcopum, & imponere illi tanti honoris (id est) Summi Pontificatus, seu culmen Romanæ Sedis satagebat. Audiens itaque Cono Pontificem, qui proponebat eum deligendum Cardinalibus adstantibus. *Abst* (inquit) omnino, *Abst* ut tanti oneris, ponderisque cacumen indignus ego, & infelix suscipiam, præcipue cum auxilio Dei, & secularium virtute diuitiarum Romana Sedes tempori- bus nostris sub persecutionis flagello dedita defendi de- beat, & muniri. si verò nostris acquiescere velitis con- silijs, Viennensem Archiepiscopum virum utique Reli- giosum, prudentisque animi, & secularibus ornatum

in Chronie.
Alb. Crantz.
lib. 5. Saxon.
cap. 49.

Card. Baron.
an. 1118.

Const. Caiet.
in Gelaf. 11.

Ciacon.

Card. Baron.
Ciacon.
Caietan.
Falcon. Ben.
Chron.
Fitzon.

virtu-

virtutibus ad tale, tantumque patrocinium eligimus.
 Demortuo igitur Gelasio Viennensis Archiepiscopus renuntiatus fuit Summus Pontifex, & Callistus Secundus nuncupatus, illum Cuno proficiscentem in Urbem prosequutus est; cumque post Concilium Remis habitum anno ipso MCXIX. Callistus Senonas venisset, adiit Cononem ibi Abbas Arnaldus, ab eoque litteras obtinuit Ioceranno Episcopo directas Nonis Decembris; en ipsas è Chronico m. s. Abbatiae Sancti Petri viui Senonum erutas à P. Odone la Mothe toties laudato.

Cono Prænestinus Episcopus, & Romanæ Ecclesiæ Legatus, Ioceranno Lingonensium Episcopo salutem.

Querimoniam Venerabilis Arnaldi Abbatis Monasterij Sancti Petri viui audiuius, de Abbate Molismense, & Abbate Sancti Ioannis de Prato, quorum vnus Ecclesiam ei aufert, alter villam cum suis appendicijs, vos autem iam bis diem placiti eis constituistis; sed neque vos, nec Abbates ad vllam illarum venire voluistis, & quoniam iniuriam huius rei penes vos esse sentimus, mandamus, vt inde plenariam iustitiam faciatis; quod si facere nolueritis, querimoniam eius ante Dominum Papam, quia de Legatione nostra est, me sciatis perlaturum, & causam eius quamtumcumque potero prosequuturum. Hinc patet Cononem sectando Callistum Senonas peruenisse, idque auctor Chronici disertè narrat anno MCXIX., Cononem scilicet ibi aditum ab Arnaudo Abbate, qui querimoniam de Lingonensi Episcopo faceret, quia diffugiebat Episcopus ille iustitiam sibi facere de duobus Abbatibus pro lite de Ecclesia Ratiacense,

se, sed de illo consule veterem Chronologum Antifiodorensem. Tolosæ hic ipse Cono anno MCXX. Idibus Iulij Indictione XII. Callisti Secundi Pontificatus primo anno Bullæ datæ à Pontifice per manum Chryfogoni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis, & Bibliothecarij, directæque Pontio Anianensis, Monasterij Abbati, cui subscribunt Pontifex, alijque Cardinales, suum etiam Chirographum adiunxit, hac serie, quæ mihi luxata videtur, nisi dixerit aliquis ordinem nullum obseruatum.

Ego Callistus Catholica Ecclesiæ Episcopus.

Ego Cono Prienestinus Episcopus.

Ollegarius Tarraconensis Ecclesiæ dispensator.

Signum Raimundi Barbastrensis Episcopi.

Ego Bernardus Archiepiscopus Auscensis.

Ego Lambertus Ostiensis Episcopus.

Richardus Narbonensis Episcopus.

Ego Petrus Cardinalis Sanctorum Cosmæ, & Damiani.

Ego Boso Tit. Sanctæ Anastasiæ Presbyter Cardinalis.

Ego Ato Arelatensis Episcopus.

Ego Gregorius Diaconus Cardinalis Sancti Angeli.

Ego Deusdedit Tit. Sancti Laurentij in Damaso Presbyter Cardinalis.

Ego Fulco Aquensis Episcopus scripsit.

Ego Ioannes Presbyter Cardinalis Tit. Sancti Chrysgoni.

Ego Amicus Abbas Sancti Laurentij foris muros.

Ego Arduinus Abbas Sancti Sabini, seu potius Sabæ.

Gothifredus Clareuallensis in Epistola ad Episcopum Albanensem narrat Cononem, cum Sueffionibus in Gallia Concilium celebraret, Petri Abailardi,

di,

in panegy.
Campan.

Ornph. de
Card.

in Gall. Pur.

antiqu. monu-
ment. Cretif.
edita Ingclit.
16to. in ep-
itum. 4.

Ciacon.

Bibliot. Clu-
niacen.

in vit. Gel. II.

Nicol. de
Arag. Car. de
reb. gest. Pō.
cod. Var. m. f.

di scripta cum auctore damnasse, contaminatàque hæreseos veneno flammis exussisse, Petrum hunc Abailardum extra San Dionysiana claustra degentem, resipiscentem tamen, ac pœnitentem ab Episcopo Prænestino exceptum Gabriel Naudæus haud pridem fato functus cum maximo litteratorum mœrore, nec minore iactura rei litterariæ prodidit. Cono demum tot laboribus pro Sancta Romana Ecclesia perfunctus in Urbem redux anno circiter MCXXII. in cœlum euolauit. Tum verò Guillelmum, seu VVilhelmum natione Gallum Cardinalatu, & Episcopatus Prænestini donauit infulis Callistus Secundus. In Concilio Lateranensi mense Decembre annò eodem MCXXII. quem cum asserat Frizonius firmasse priuilegium Cœnobijs Vallis Umbrosæ ab Henrico Quarto Augusto concessum, missum opinor à Callisto in Germaniam ad causam Episcopatus Herbipolensis, in quem Gebehardus fuerat intrusus, discutiendam; Honorij Secundi Guillelmus iste interfuit electioni, & post Honorij Secundi obitum exorto schismate, contra Petrum filium Petri Leonis, siue Anacletum Secundum elegit Innocentium Secundum Pontificem, illique adhæsit, à quo insuper Legatum in Germaniam ipsum missum sacro unxisse oleo, siue consecrassse solemni ritu Brunonem Colonensem Præsulem certum est MCXXXIII. Christi anno. Subscripsit quamplurimis Pontificum Bullis ad annos MCXXIII. MCXXV. MCXXIIIX. MCXXX. MCXXXIII. MCXXXVI. vt in Bibliotheca Cluniacense legitur, & apud Constantinum Caietanum, quin & diplomati dato pro immunitate Pistoriensis Ecclesiæ Pisis Kalendis Ianuarij Indictione XII., & priuilegio Monasterij Agaunensis II. Kalendas Nouembris Indictione XV., Concilioque

lioque Pisano interfuit anno MCXXXVI. subscriptus inuenitur & Bullæ Innocentij Secundi, qua Ianuensis, seu Genuensis Ecclesia erigitur in Archiepiscopatum IV. Kalendas Aprilis MCXXXIII. In Sancti Chryfogni Romæ visitur Inscriptio, in qua VVilhelmus iste commemoratur Anno Dominicæ Incarnationis MCXXXIII. VIII. Idus Iunij Indictione I. Dedicatum est Oratorium Sancti Chryfogni à venerabilibus Episcopis Petro Portuensi, Vitale Albanensi, & Guillelmo Prænestino, Præsidente in Apostolica Sede beatissimo Callisto Papa Secundo anno eius Pontificatus v. quam Dedicacionem rogauit fieri frater Ioannes de Crema peccator sacerdos Tituli Sancti Chryfogni, sed holographam, & integram exhibet sacræ apprimè peritus antiquitatis Andreas Victorellus; de VVillelmo fusius agit Ciaconius. Illum ad annum vsque MCXL. vixisse successor eo anno designatus arguit Stephanus Quintus Catalauni ad Matronam in lucem editus è nobili genere Monachus Congregationis Cisterciensis, apud Claraualem Sancti Bernardi Discipulus dilectus ob probitatem morum, & obseruantiam Monasticæ disciplinæ, mensè Decembre ab Innocentio Secundo promotus, de quo hæc scribit Ioannes Sarisberienensis. *Quis non stupeat Episcopum Prænestinum, qui scrupulum conscientie metuens à participatione bonorum communium abstinebat?* Bernardus Abbas Bonæuallis in vita Sancti Bernardi, siue Alamannus Episcopus Antisiodorensis *de his* (id est Cisterciensibus, ait) *Præneste Stephanum habuit totius gloriæ virum.* ad hunc Stephanum solum scribit ipse Sanctus Bernardus, & ad alios tres Cardinales simul; sanctis adnumeratur, eiusque Festus dies celebratur à Cisterciensibus XIII. Februarij, vitam posteris

Frizon.
Seueran. de
7. IVrb. Eccl.

in Notis ad
Ciacon.

Polycrat.
l. 6. c. 24.

Card. Baron.
in Annal.

lib. 2. c. 8.
Frizon.
Ciacon.

ep. 224. &
231.

ep. 219. 229.
& 230.

E e r i s

Cyrcius in
Catal. SS. feu
Kalend. Cist.

in Fascic. SS.
Cisterc.

And. du Sauf-
fay in Mart.
Gallic.

Catel. hist.
du Langued.

ris reliquit Chrysoftomus Henriquez: subscripsit hic Stephanus varijs Bullis (quas refert Ciaconius) Innocentij Secundi, Coelestini Secundi, & Lucij Secundi, praesertim Bullae Innocentij Secundi ad Raimundum Episcopum Tolosanum anno MCXLII. & alteri eiusdem directae Gerardo Abbati Monasterij Sancti Andreae Andaeonensis propè Auenionem, & datae Laterani XVII. Kalendas Madij (sic Maium vocabant) Indictione VI. meminit, & istius Stephani Praenestini Episcopi ea Inscriptio anni MC. XLIII., quam inseruit lucubrationi suae de Cryptis Vaticanis Torrigius: lubet Elogium appingere, quod mutuor è Martyrologio Gallicano: *Pridie Idus Februarij Catalauni in Campania Sancti Stephani Episcopi, & Confessoris, qui ex Monacho Cisterciensi ob egregia sanctitatis testimonia ab Innocentio Secundo Papa inter Ecclesiae Cardinales cooptatus, Episcopusque Praenestinus creatus, susceptam dignitatem miris virtutum ornamentis ampliauit: Monasticam enim humilitatem sic ea in sublimitate retinuit, ut Episcopalem nihilominus grauitatem conseruaret, sic abundans ut verè se pauperem spiritu, & corpore exhiberet: bona sua in pauperes distribuens, terrena contemnens, caelestia toto affectu appetens, perennique studio Dei obsequio, & Ecclesiae commodis inuigilans, quibus pijs muneribus ad extremam usque diem perfunctus felicem laborum finem adeptus est, dignusque ob praecelsa merita inuentus, qui in caelo & Beatorum gloria, & in terris Sancto- rum ab Ecclesia sacris tabulis inscriptorum cultu perpetuo potiretur, abiit in caelum anno MCXLIV. die XII. seu XIII. Februarij; Lucius vero Secundus tunc Pontifex in quatuor temporibus Aduentus Domini Guarinum illi suffecit Sanctum Sancto, nam in Romano Martyrologio die VI. Februarij memoratur San-*

Sanctus Guarinus, seu Garinus Cardinalis Prænestinus Episcopus, & in Catalogo Sanctorum civium Bononiensium recensetur à Cardinale Palæotto. Canonicus Regularis erat Ordinis Sancti Augustini, cum ortus esset è nobilibus parentibus è familia de Fuscararijs Bononiæ, & optimè à pueris institutus, illis inuitis clericus in Ecclesia maiore ordinatus, habitum deinde suscepisset in Monasterio Sanctæ Crucis Mortariæ apud Papiam, vbi cælestium contemplationi, orationi, & diuinarum scripturarum lectioni totus incumbens breuitantum profecit, vt propter illius sanctæ conuersationis famam Clerus, & Populus Papiensis Episcopo destituti Guarinum in eius locum vnanimiter eligerent, quam dignitatem adeò constanter recusauit, vt arcto in loco custoditus, deceptis custodibus fugiens tamdiu latuerit, donec alter eius loco Papiensis Episcopus consecraretur. Cum autem increbesceret illius famæ sanctitatis, Lucius Secundus Romanus Pontifex accersitum licèt inuitum, & serio reluctantem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, & Episcopum prænestinum illum sacrauit, necnon pretiosum apparatus, & equitatum ei donauit, quem nihilominus Guarinus statim vendidit, & illius pretium pauperibus erogauit, quibus etiam in Episcopali dignitate constitutus alimenta, & vestimenta suis manibus ministrabat, verbum Dei diligenter, & assidue annuntians, ieiunijs, precibus, & operibus pietatis indefessè vacans, senio confectus Prænestæ, cum Diuinitus præsciret appropinquare obitum, conuocatis Clericis monita, & documenta præbuit salutaria tum oculis, ac manibus in cælum erectis ad Dominum migravit nocte sequente diem VI. Februarij, ea verò nox luce splendidissima illustrata reful-

Sur. eo. 4. seu
7. sanct.

Phil. Ferrar.
in nou. Topo
graph. SS.

Card. Baron.
in Not. ad
Martyrol.

in Archiep.
Bonon.

Bosius de sig.
Eccl. refert.

Pennor. iib. 2.
hist. Gener.
Clet. Canon.

Volater. l. 2.
Comm. Urb.

Sig. de Bon.
Episc.

Ciacon. edit.
veter. & 532.
nouz.

fit velut merities , sepultus est in Ecclesia sua , illatusque tumulo Beati Agapiti Martyris ; Deus eius mortem miraculis coruscare voluit , nam mulier à Dæmone obsessa sepulcrum eius tenens , illicò sanata est , & suspensis antè illud lampadibus , luminaria cunctis videntibus , & mirantibus , nemine ignem ingerente derepente fuerunt accensa . erat annos natus CX. cum animam efflauit , annusque à Christo nato MCLIX. voluebatur . Hæc ex Officijs proprijs Sanctorum , quæ à Canonicis Regularibus recitanda concessit Sanctæ memoriæ Papa Pius Quintus : relatus fuit inter Sanctos , eius è Reliquijs , aliqua Corneti asseruantur , vt ex Indice superius relato probatur , Bononiæ quiescere Romanum Martyrologium fatetur , è familia Guarinia originem eius repetit Vghellus , & adscribit insignia Bouem erectum , anhelantemque ac collum milio circumdatum , fufissimè Augustinus Ticinensis Canonicus huius Sancti vitam descripsit , Suriusque retulit ex illo . Petrus Apollonius hoc eum disticho celebrauit .

*Terrenas contempsit opes , Fastumque Guarinus ,
Clarior vt Cælo , diuitiorque foret .*

Anno igitur MCLIX. mense Martio Hadrianus Quartus Iulium , quem Presbyterum Cardinalem Tituli Sancti Marcelli designarat Cælestinus Secundus anno MCXLIV. , promouit ad Episcopatum prænestinum loco Guarini , qui è viuis excesserat VIII. Idus Februarij , tum legauit eum cum alijs Cardinalibus ad Guillelmum Siciliæ Regem , & illis auctoribus Regem suscepit in gratiam , cumque ipso conciliato firmissimum percussit foedus Beneuenti . Federicus Imperator id iniquissimè tulit , & hoc colore ab Hadriano alienatus est , publicè conquestus illud foedus in odium , detrimentumque Imperij

Edic. Venet.
1634. in 8.

Ciacon.

rij Romani cedere. Hadriano Quarto defuncto Alexandri Tertij ritè Pontificis electi partes tutatus ab ipso stetit aduersus Octavianum intrusum è presbytero Tituli Sanctæ Cæciliæ Cardinale Victorem Quartum dictum. quemadmodum intelligitur ex Epistola, quam cum alijs Cardinalibus Iulius ad omnes Christianos, atque ad Federicum ipsum Imperatorem misit, in qua Comitiorum Alexandrinorum rationem reddit. In Anagninis monumentis anno MCLXI. Terracinæ cum Alexandro Tertio, & Cardinalibus Iulius subscriptus est, ab Alexandro Legatus cum Petro Cardinale Sancti Eustachij in Pannoniam Hungaros ad eius obsequium traduxit. Itaque Rex Hungarorum Alexandrum Tertium iustum pontificem agnouit, & veneratus est, ab Alexandro in Gallias profugiente relictus in Vrbe Vicarius Iulius anno MCLXIV. prudentissimè illam difficillimis temporibus rexit, eodemque anno, seu MCLXV. moriens inibi situs fuit. Manfredus, seu Maffredus Diaconus Sancti Georgij ad velum aureum Cardinalis anno MCLXIII. euectus ad Titulum Sanctæ Cæciliæ, & Presbyteratum anno MCLXIV. & anno MCLXVI. ab Alexandro Tertio apud Senonas in Gallijs degente, Iulio successus fuit in Episcopatu Pranestino, Pontificemque successus anno MCLXXVI. Indictione IX. mense Februarij Venetias nauigantem per mare Hadriaticum, vt in eius Actis narratur, & à Romualdo Archiepiscopo Salernitano, quin & in Dalmatiam delatum Iaderam vsque, teste Cardinale de Aragonia, Ferrariam insuper regressum comitatus idem Manfredus mense Iulio in Vigilia Beati Iacobi cum alijs Cardinalibus ab Alexandro Tertio missus vsque ad Ecclesiam Sancti Nicolai Venetijs in Capite Riui alti.

Card. de Aragon. cod. Vat. m. f. 153. 4. lib. de gest. Rom. Pontif.

Card. Baron. to. 12. Annal. Eccles.

Viuian. II.

Ciacon.

Contelor. in concord. Alex. III.

Romuald. apud Contel.

Astor.

Contelor. ex
Rogerio An-
glo, & Obo-
sic
Baron.
Ciacon.
lib. 2. Ligni
vitz.

Ciacon.

Fanuin.

l. 2. ep. 1. & 2.

Frizon.
Sirmond. in
Not. ad ep.
Petri Cellen.
& ad 55. &
ad 21. l. 8.

alti. Federicum, seu Fridericum Imperatorem, eiusque Comites Schisma eiurantes absoluit ab Anathemate anno MCLXXVII., & Alexandro semper adfuit, nec ab eius latere discessit, donec Anagniam Octobri mensē perueniens diem clausit extremum, XVI. Kalend. Februarij. VVion è Kalendario, seu Necrologio Montis Casini addit hunc Manfredum Benedictini Ordinis fuisse alumnum in Monasterio Mantuano educatum anno MCLXVI. ab Alexandro Tertio Legatum cum Petro Cardinale Diacono Sanctæ Mariæ in Aquiro ad Guillelmum Regem Siciliae, vt auxilium peteret aduersus Federicum, qui schismaticis fauens Urbem obsidebat. Berneredus, qui & Bernaredus, ac Bernerus, seu Bernardus, imò & Benemerodus Abbas Sancti Crispini Ordinis Sancti Benedicti Romam ad Concilium Lateranense profectus ab Alexandro Tertio Cardinalatu auctus fuit, & Episcopatum Prænestino donatus; Sic enim ad illum scribit Petrus Cellensis Abbas Sancti Remigij. *quando ut Tuo Episcopo* (Sueffionensi certè, intrà cuius Urbem situm est Coenobium Sanctorum Crispini, & Crispiniani, Neuelonem istum Episcopum vocat Frizonius, qui cognomen adijcit de Cherisy, & anno MCLXXV. fuisse Consecratum illum Chenu prodit) *acquiescerem, ire cum eo ad Concilium permisi, si Te Cœlestis dispensatio illaqueauit, quid Tibi irasceris? quid mihi?*; varias etiam eidem exaravit ille Petrus epistolas, anno itaq; MCLXXIX. subscripsit Bernaredus diplomati, quod Alexander Tertius dedit pro Alphonso Lusitaniæ Rege, & alteri pro Monasterio nouo Pietauiensi, & alteri dato anno XX. Pontificatus, v. Non. Iulij Indictione XII. quod asseruatur in *Κειμηλιόις* Eminentissimi Card. Francisci Barberini Mæcænatis; ad hunc Berneredum

dum scripsit & Stephanus Episcopus Tomacensis, felicem eius obitum miraculis illustratum notat superscriptus Petrus Abbas ad Episcopum Tusculanum Cardinalem, accidit hic obitus anno Reparate Salutis MCLXXXI. apud Montem Casinum, ubi iacet. Frizonius non minus cæcutit, & cespitat in hoc Cardinale quàm Ciaconius, & ἀργήσιμος, ac Synonymijs ambo deluduntur. anno MCLXXX. anteriori, IV. Kalend. Martij à Christi Incarnatione subscripserat Alexandri Tertij Bullæ Bernaredus. At eius defuncti assumptus in locum Paulus Scholarius, seu Scholaris Filius Ioannis, & Mariæ Romanus è Regione Pineæ ad infulas Cardinalatus, & ad thronum Ecclesiæ Prænestinæ fuit ab Alexandro Tertio euocatus; ædificauerat ille propè Basilicam Liberianam, siue Sanctæ Mariæ Maioris, cuius Canonicus fuerat, cum esset Cardinalis, Episcopusque Prænestinus, Palatium pro se successoribusque Prænestinis Episcopis (vt in Codice m. s. legitur, hisce verbis *de proprio fecerat fabricari Prænestino Episcopo, qui pro tempore fuerit*) tum alia multa donauerat, quæ Cælestinus Tertius istius Pauli siue Paulini (vti vocat Cardinalis Baronius) ad folium Apostolicum euecti, & Clementis Tertij nuncupati successor in Romano Pontificatu rata habuit Bulla data Laterani per manum Aegidij Diaconi Cardinalis Sancti Nicolai in Carcere Tulliano anno MCXCI. Indiction. X. II. Non. Ianuarij, quam refert Vghellus, præfuit Ecclesiæ Prænestinæ iste Paulus ab anno MCLXXXI. ad MCLXXXVIII., quo Pontificiam Cathedram conscendit, interim varijs Diplomatis subscripsit, adhæsitque lateribus Alexandri Tertij, Lucij Tertij, Urbani Tertij, & Gregorij Octaui. Ita Prænestinarum Episcoporum fidam, atque strenuam operam.

in not. Ciac.

l. 9. ep. 6.

Ciacon.

Seueran. de
7. Eccl.

in Ciacon.

Bulla Lucij
III. apud
Emio. Card.
Barberinum.

Frizon.

cx.

Viuian. de
iure patron.
l. 3. p. 1. c. 2.
nu. 67. & 68.
emendandus
in subscript.
c. 2. ext. de
restib. cog.

to. 3. Annal.
S. Bened.]

expertus est Alexander Tertius Iulij, Masfredi, Berneredi, & Pauli, probaueruntque Alexandri Tertij successores quâ in Legationibus, quâ in Consecrationibus Ecclesiarum, & Benedictionibus Abbatum, hos verò quatuor Prænestinos Antistites Alexander ipse Tertius legerat. docet illius rescriptum ad Presbyteros Pontiaë causam inter Episcopum Prænestinum, & Sublacensem Abbatem tunc fuisse ventilatam. Paulus igitur hic Prænestinus Episcopus anno MCLXXXVIII. VIII. Idus Ianuarij Summus Pontifex in locum Gregorij Octaui fato nuper functi renuntiatus Pisis in Ecclesia Cathedrali Cardinalium suffragijs ritè, ac iuxtâ legem Alexandrinam super Comitij, Clementis Tertij nomen assumpsit, pacem illicò cum popularibus suis (Romanis nempe ciuibus) composuit, & Urbis Dominium recepit suppressis Senatoribus, Præfecturamque restituit; pro Expeditione Syriaca, sacroque bello plurimùm laborauit, & Imperatorem Federicum, Philippum Francorum, & Henricum Angliæ Reges, vt Crucem assumerent, & ad Terram Sanctam pergerent impulit; sibi verò subrogauit in Episcopatu Prænestino Maynardum, seu Gherardum Galum Monachum Cisterciensem septimum Abbatem Pontiniaci in Diœcesi Antisiodorensi virum omni disciplinarum excultum genere, atque in expediendis pro Ecclesia Dei consilij promptum, & alacrem, ipsique Clementi Tertio carissimum anno MC. LXXXVIII. quo & morte præreptus fuit hic Maynardus, vnde oculatissimis etiam scriptoribus excidit, vt obseruat Vghellus, qui ab Antonio Yopez, Roberto, & Frizonio ipsum memorari adnotat, sed & Girardi cum nomine Ciaconius profert. successit Maynardo Ioannes de Comitibus Signiæ Anagninus
anno

anno MCXC. mense Septembri Romæ subleſtus à
 Clemente Tertio, quem Hadrianus Quartus an-
 no MCLVIII. mense Martio Diaconum Sanctæ
 Mariæ in Equirio Cardinalem conſtituerat, & Ale-
 xander Tertius anno MCLXIV. Senonibus Presby-
 terum Tituli Sancti Marci Cardinalem declararat,
 cuius Alexandri Tertij comes, & Legatus Ioannes
 iſte in Longobardia etiam fuit, & qui eum coram
 Ludouico Francorum Rege defenderat egregiè,
 Venetias proſequutus, interfuit abiurationi Federici,
 idem Ioannes à Clem. III. inſuper Legatus in Gal-
 lias, vt Philippum Francorum, Henricumque An-
 gliæ Reges conciliaret, inprimis factioſos inſento-
 res belli deuouit diris, tum eas ipſi Philippo com-
 minatus fuit. Legationem etiam in Vmbria, quin
 & in Hungaria obiit Apoſtolicam; ſub Coeſtino
 Tertio ſubſcripſit Bullæ pro Monafterio Sanctæ Ma-
 riæ Campi Martij in Vrbe, deceſſitque anno MC.
 XCVI. è vita. Hic intexit Ciaconius Guillelmum,
 ſeu VVilhelmum Bleſenſem Archiepiſcopum Remen-
 ſem, adnumeratque Præneſtinis Episcopis, ſed
 etſi fuerit Tituli Sanctæ Sabinæ Presbyter Cardina-
 lis, & fortassis ſecundùm Archiepiſcoporum Remen-
 ſum priuilegium, de quo ſuperiùs egi, & tantùm
 honorarius, Præneſtinæ tamen neuiquam præſe-
 dit Eccleſiæ, ſicuti neque Cencius è Presbytero Car-
 dinali Tituli Sancti Laurentij in Lucina, quem an-
 no MCLIII. ab Anaſtaſio Quarto Præſulem Præne-
 ſtinum coopratum putat idem Ciaconius, irrepiſit
 fortè pro VVidone VVilhelmus in Appendice Ma-
 riani Scoti, & à librarijs ſcriptoribus breuitatem
 affectantibus, & VV. principes litteras VVilhelmi,
 ac VVidonis tantùm effingentibus data fuit anſa
 VVilhelmum pro VVidone ſubſtituendi. Vghellus
 etiam

Ciacon.

Radeuico
Friſingen. l. 4.
c. 57. & 74.F. beſoni
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.c. 594. ex eo.
que FeizonæF. beſoni
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.

Cap. 10.

F. beſoni
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.F. beſoni
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.F. beſoni
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.F. beſoni
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.
- 11. 20. 11. 12.

etiam Ciaconium, & Frizonium pluribus validè confutat, suffectumque dilucidè demonstrat Ioanni VVidonem de Parè Gallum Abbatem Cistertiensem decimumquintum, qui annis XII. Ordinem rexit summa cum laude pietatis, atque prudentiæ, ab Innocentio Tertio Episcopum Cardinalem Prænestinum Anno MCXCVIII. designatum Romæ mense Decembri, Legatumque in Gallias, ac Germanias anno MCXCIX. ubi Othonis Quarti Imperatoris Electionem auctoritate Pontificia confirmavit, & Philippum Sueuum Othonis æmulum, eiusque affectas anathemate percussit, quòd ambitione sua publicam tranquillitatem perturbarent; Leodij Synodum conuocauit, & Clericos lapsos seuerioribus legibus, optimisque coerxit institutis, quæ refert ex parte Aegidius Bucherus. Colonie primus instituit, vt ad incruenta, & sacrosanctæ Hostiæ, Calicisque in Sacrificio Missæ augustissimo eleuationem Campanulæ sonitus ederetur; cumque Diuinum ipsum Viaticum deferretur ad ægrotos, tintinabulum itidem personans præcederet, ad monendum populum, vt Christum ibi adoraret. ad hunc VVidonem Legatum in Germania rescripsit Innocentius Tertius super Præpositura Colocensis Ecclesiæ, qui eiusdem meminit agens de Sancti Trudonis Ecclesia, & in responso ad Canonicos Moguntinenses super Electione Archiepiscopi. Huic VVidoni Prænestino Episcopo Remensem contulit Archiepiscopatum Innocentius Tertius Bulla data Laterani II. Nonas Iulij anno Pontificatus VII. Christi MCCIV. quam inserit holographam Vghellus, illi, ac successoribus priuilegium Reges inungendi confirmat idem Innocentius anno MCCV. Idibus Maij, quo anno memorant VVidonem Episcopum Car-

in not. ad Aegidij de Aurea Valle histor. Leod.

Cesarus Heisterbac. lib. c. 2. & l. 9. c. 51. miracul.

Nucer. in Chron. vit.

Robert. in Gall. Chist.

c. dudum 22. ext. de El. st.

c. 6. ext. de offic. Legat.

c. bonz 21. ext. de elect.

Cardinalem Prænestinum exaratae calamo tabulae
 Monasterij Sanctae Mariae Campi Martij in Vr-
 be. Probat Vghellus varijs è Bullis VVidonem de
 Parè Cardinalem Prænestinum vixisse ad annum
 MCCVI. quo XIII. Kalendas Iunii, imò XXXI. Iu-
 lii, seu III. Kalendas Augusti, vt in Gallicano Mar-
 tyrologio adnotatur, & Bulla Innocentii Tertii ad
 eum data III. Idus Iunii anno Pontificatus IX. euin-
 cit, contagiosa lue correptus migravit in coelum
 Gandavi, vbi sepultus fuit in Monasterio Sancti Pe-
 tri, ac inde Cistertium deportatus, vbi hoc Epita-
 phio decoratur in Choro.

Nobis donatus de culmine Pontificatus

Rhemis translatus iacet hic vir Guido beatus.

Certè Guido iste de Parè felici excessu ad Domi-
 num abiisse dicitur, & vitæ inculpatae nitore, ac
 magnæ religionis splendore insignis, piæ memoriæ
 dicitur, atque Beatis accensetur ab auctoribus Ka-
 lendarii Cistertiensis, & Martyrologij Galli-
 cani, & à Chrysofomo Hen-

in Fascic. 55,
 Cistercion.